

Arrest

nr. 221 346 van 17 mei 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 22 januari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 13 januari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE LANGE, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 januari 2019 neemt de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L). Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Op 12 februari 2019 is er een overnameakkoord met Duitsland in het kader van Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek

om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: de Dublin III-verordening).

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, blijkt uit artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat deze enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het is gericht tegen deze beslissing.

3.2. In overeenstemming met artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet enkel te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.3. De thans bestreden beslissing van 13 januari 2019 kadert volledig binnen de Terugkeerrichtlijn.

De verwerende partij deelt mee dat op 12 februari 2019 een overnameakkoord van de Duitse overheden werd bekomen in het kader van de Dublin III-verordening.

Dit houdt in dat de verwerende partij een overdrachtsprocedure is gestart, met name een overnameverzoek heeft gericht aan Duitsland, en dus toepassing heeft gemaakt van de Dublin III-verordening, hetgeen is uitgemond in het Dublin-overnameakkoord.

De verwerende partij beaamt dat daardoor de bestreden beslissing als minstens impliciet doch zeker opgeheven moet worden beschouwd. Beide partijen betwisten deze zienswijze niet.

De Raad heeft reeds gesteld dat een toepassing van de Dublin III-verordening, de terugkeer in de zin van de Terugkeerrichtlijn uitsluit (RvV verenigde kamers, 8 maart 2018, nr. 200 933 en 9 maart 2018, nrs. 200 776 en 200 977). Verzoeker kan onmogelijk tegelijk het voorwerp uitmaken van een toepassing van de Terugkeerrichtlijn en van een toepassing van de Dublin III-verordening.

Gevraagd of verzoekende partij nog belang heeft bij de beslechting van het beroep nu de verwerende partij in wezen stelt dat de bestreden beslissing omwille van het Dublin-overnameakkoord geen toekomstige rechtsgevolgen meer kan sorteren, stelt verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting omtrent enig actueel belang van verzoekende partij bij onderhavig beroep en gelet op het gegeven dat beide partijen het standpunt delen dat de bestreden beslissing impliciet doch zeker werd opgeheven door het Dublin-overnameakkoord, dient de Raad te besluiten dat geen blijf meer wordt gegeven van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES